

1η Γενική Ιερατική Σύναξη στην Μητρόπολη Δημητριάδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Πραγματοποιήθηκε σήμερα στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας η 1η Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος για το νέο εκκλησιαστικό έτος, υπό την προεδρία του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου.

Η Σύναξη άνοιξε με τον Αγιασμό που τέλεσε ο Σεβασμιώτατος, ο οποίος, ακολούθως, καλωσόρισε τον προσκεκλημένο ομιλητή, Πρωτοπρεσβύτερο Ευάγγελο Γκανά, Εφημέριο του Ιερού Ναού Οσίου Μελετίου Σεπολίων. Ο π. Ευάγγελος ανέπτυξε το θέμα «Από τη θρησκεία στην πίστη στον Χριστό: στάδια μιας επίπονης μετάβασης – Θεολογία εναντίον της θρησκείας». Ο π. Ευάγγελος, αρχικώς, προσέγγισε την έννοια της θρησκείας από την πλευρά των Θεολόγων, αναφερόμενος στα πρόσωπα των Χρήστου Γιανναρά και π. Ιωάννου Ρωμανίδη: «ο Γιανναράς θεωρεί πως η Εκκλησία έχει χάσει τα κριτήρια της αυτοσυνειδησίας της κι έχει καταστεί μια ακόμα έκφραση της θρησκείας... Ο Ρωμανίδης θεωρεί ότι η θρησκεία είναι διαχρονικά επιδραστική γιατί αγγίζει ζωτικές ανάγκες της ανθρώπινης φύσης...». Ακολούθως, αναφέρθηκε στην περί θρησκείας θεώρηση των

κοινωνικών επιστημών, παραθέτοντας απόψεις σχετικών επιστημόνων.

Ο ομιλητής, περνώντας στο κεφάλαιο της πίστης, παρατήρησε ότι «υπάρχουν δυο επίπεδα πίστης. Η μια, αφορά τη συνείδησή μας και βασίζεται στη λογική. Κάθε χριστιανός γίνεται χριστιανός από έναν άλλο χριστιανό. Ομολογούμε πίστη σε μια αποστολική Εκκλησία, γιατί γίναμε χριστιανοί αποδεχόμενοι τη μαρτυρία των αποστόλων και των διαδόχων τους αγίων, που ήταν όλοι αυτόπτες μάρτυρες της Αναστάσεως. Η άλλη μορφή πίστης είναι δώρο του Θεού. Είναι η κατάσταση που προκύπτει όταν σύμφωνα με τα λόγια του Παύλου το Πνεύμα του Θεού αρχίζει να κράζει μέσα μας Αββά ο Πατήρ. Όταν προσευχόμαστε με μια προσευχή που δεν είναι δική μας προσπάθεια, αλλά δώρο του Πνεύματος. Και σε δεύτερο, ακόμα ανώτερο επίπεδο, όταν φανερωθεί στον άνθρωπο ο αναστημένος Χριστός».

Ακολουθώντας, παρέθεσε τέσσερις κινδύνους, που αφορούν στους ποιμένες και έχουν αντίκτυπο στους πιστούς: «Πρώτος, είναι ο κίνδυνος να παραμένουμε στο επίπεδο της θρησκείας περισσότερο απ' όσο, τόσο η εποχή όσο και η πνευματική κατάσταση των ανθρώπων το απαιτεί, κινδυνεύοντας να υποστηρίξουμε, ως μη όφειλε, μια χαμένη υπόθεση... Δεύτερος κίνδυνος, ορατός σ' όσους είναι εθισμένοι στην περιήγηση σε ιστοσελίδες εκκλησιαστικών ειδήσεων, είναι η μετατροπή της Θείας Λειτουργίας σε θέαμα... Ένας τρίτος κίνδυνος προκύπτει όταν η σύγχρονη ποιμαντική τεντώνει, φτάνοντάς την στα άκρα της θραύσης, την ήδη από τη φύση της ασύμμετρη σχέση ποιμένα-ποιμνίου... Ένα τέταρτος, τέλος, κίνδυνος είναι η ποιμαντική μας να διαπνέεται μονάχα από την προοπτική του Δευτερονομίου, σύμφωνα με την οποία ο υπάκουος ανταμείβεται και ευημερεί ενώ ο απειθήs

δυστυχεί και κολάζεται...».

Απέναντι στους ως άνω κινδύνους, ο π. Ευάγγελος πρόβαλε το πρόσωπο του Χριστού, ο Οποίος «ζητά την πίστη στο πρόσωπό Του, όχι ως ενός ακόμη ανθρώπου – θαυματοποιού, όπως αυτοί που κυκλοφορούσαν στην ύστερη αρχαιότητα (αλλά ομοίως και σήμερα). Ζητά την πίστη στο πρόσωπό Του ως φορέα μιας εντελώς άλλης προοπτικής, της παρουσίας της Βασιλείας του Θεού ήδη εδώ και τώρα ως σημείο και στα έσχατα ως πλήρωμα. Το θαύμα προϋποθέτει την πίστη, όχι η πίστη το θαύμα. Η πίστη ελευθερώνει τον άνθρωπο από το φόβο για το απρόβλεπτο, το εκτός ελέγχου...».

Ακολούθησε ενδιαφέρον διάλογος και η σύνοψη των συμπερασμάτων από τον Σεβ. Ποιμενάρχη κ. Ιγνάτιο.

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)